

Sygn. akt VII U 397/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 czerwca 2016 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Lucyna Łaciak

Protokolant: st. sekr. sądowy Maria Nalewczyńska

po rozpoznaniu w dniu 21 czerwca 2016 r. w Warszawie

sprawy z odwołania M. T. (...) Spółka partnerska z siedzibą w W. i M. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o podleganie ubezpieczeniom społecznym

na skutek odwołania M. T. (...) Spółka partnerska z siedzibą w W. i M. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 22 października 2014 r. nr: (...)

I. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdza, iż M. S. jako pracownik u płatnika składek M. T. (...) Spółka partnerska z siedzibą w W. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu, wypadkowemu od dnia 1 czerwca 2013 r. do dnia 12 stycznia 2014 r. z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę;

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. na rzecz M. S. kwotę 60 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

M. S. w dniu 26 listopada 2014 r. złożyła do Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych

(...) Oddział w W. odwołanie od decyzji ww. organu rentowego z dnia 22 października 2014 r., nr: (...), stwierdzającej iż od dnia 1 czerwca 2013 r., do dnia

12 stycznia 2014 r. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym chorobowemu, wypadkowemu jako pracownik u płatnika składek A. T. (...). Ubezpieczona wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji i orzeczenie co do istoty sprawy, tj. o podleganiu przez nią u płatnika składek A. T.

(...) ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu, wypadkowemu z tytułu umowy o pracę z dnia 1 czerwca 2013 r.

W uzasadnieniu odwołania M. S. wskazała, że decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych jest wadliwa, opiera się wyłącznie na subiektywnych i arbitralnych przesłankach, świadomie pomija istotne elementy stanu faktycznego, które organ rentowy ustalił podczas kontroli płatnika. Zaznaczyła, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych

w zaskarżonej decyzji przyznał, że dowody przedstawione przez płatnika potwierdzają,

że stosunek pracy, w związku z którym odwołująca została zgłoszona do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia chorobowego był wykonywany. Odwołująca podniosła, że organ rentowy nieobiektywnie i w sposób bezzasadny

stwierdził, że celem zawarcia umowy o pracę było zapewnienie jej nienależnej ochrony ubezpieczeniowej i możliwości korzystania przez nią w bardzo niedalekiej przyszłości z wysokich zasiłków. M. S. nie zgodziła się z twierdzeniem organu rentowego, jakoby jedynym celem zgłoszenia jej do ubezpieczeń pracowniczych była próba uzyskania świadczeń z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Odwołująca podniosła również, że zarzut braku zaangażowania stron w momencie zawierania umowy o pracę jest bezzasadny. Nie zgodziła się również z twierdzeniem, że w niniejszej sprawie doszło do wyraźnego naruszenia zasady równowagi pomiędzy udziałem w tworzeniu funduszu ubezpieczeniowego a wysokością świadczeń wypłacanych z tego funduszu.

Za niesłuszny uznała również zarzut, iż zgłoszenie jej do ubezpieczeń społecznych nosiło wszelkie znamiona świadomego, celowego i zorganizowanego działania, którego celem było uzyskanie, w sposób nieuprawniony nienależnych świadczeń z ubezpieczenia społecznego, przez co było ono sprzeczne i nieważne z zasadami współzycia społecznego (k. 2-14 a. s.).

Odwołanie od decyzji z dnia 22 października 2014 r., nr: (...) złożył również płatnik składek, tj. A. T. (...) wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji i orzeczenie co do istoty sprawy, tj. że M. S. podlega jako pracownik u płatnika składek A. T. (...) Spółka Partnerka z siedzibą w W. obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu z tytułu umowy o pracę z dnia 1 czerwca

2013 r. W uzasadnieniu odwołania wskazano, że bezspornym jest fakt zatrudnienia M. S. od dnia 1 czerwca 2013 r. na podstawie umowy o pracę na stanowisku prawnika

– radcy prawnego. Spółka podniosła, że poza wszelką wątpliwością praca była wykonywana przez M. S. w całym okresie zatrudnienia. Płatnik składek, podobnie jak ubezpieczona, nie zgodził się z argumentacją organu rentowego, jakoby zawarcie umowy

o pracę miało charakter świadomego, celowego i zorganizowanego działania, którego celem było uzyskanie przez M. S. nienależnych świadczeń z ubezpieczenia społecznego kosztem innych uczestników systemu ubezpieczeń społecznych (k. 2-5 a. s. o sygn. akt XIV U 5055/14).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w odpowiedziach na odwołanie z dnia 10 grudnia 2014 r. wniósł na podstawie art. 477⁽¹⁴⁾ § 1 k.p.c. o ich oddalenie oraz łącznie rozpoznanie odwołań M. S. oraz A. T. (...)

(...)z uwagi na fakt, iż dotyczą one tego samego stanu faktycznego i prawnego oraz pozostają ze sobą w ścisłym związku. Organ rentowy wskazał, że jego zdaniem zmiana formy prawnej współpracy z M. S., czyli rezygnacja z jej usług jako adwokata, a następnie powrót do poprzedniej formy zatrudnienia jednoznacznie wskazuje, że celem zawarcia przedmiotowego stosunku pracy było zapewnienie ubezpieczonej nienależnej ochrony ubezpieczeniowej i możliwości korzystania w bardzo niedalekiej przyszłości

z wysokich zasiłków, tym bardziej, że podpisanie umowy o pracę nastąpiło, gdy ubezpieczona była w zaawansowanej ciąży, a więc z góry było wiadomo, że czas świadczenia pracy będzie

w krótkim czasie ograniczony. Oddział uznał, zgodnie z art. 58 § 2 Kodeksu cywilnego

w związku z art. 300 Kodeksu Pracy, że zgłoszenie do ubezpieczenia społecznego nosi wszelkie znamiona świadomego, celowego i zorganizowanego działania, którego celem było uzyskanie nienależnych świadczeń z ubezpieczenia społecznego, przez co były one sprzeczne z zasadami współzycia społecznego i nieważne. Zdaniem organu rentowego decyzja została wydana na podstawie materiałów zebranych podczas kontroli, poprzez co nie można zarzucić organowi nadinterpretacji przy jej wydaniu. Oddział podniósł, że wysokość składki na ubezpieczenie chorobowe odprowadzanej przez M. S. z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej, w czasie wykonywania przez nią zawodu adwokata wyniosła niewiele ponad 3000,00 zł, co nie stanowi nawet 3 % zasiłków jakie otrzymała. Organ rentowy podkreślił również, że nie negował świadczenia pracy przez odwołującą, lecz formę w jakiej praca była świadczona. Oddział wskazał również, że nie negował wysokości wynagrodzenia jakie otrzymywała M. S. z umowy o pracę oraz uznał,

że twierdzenie jakoby wysokość wynagrodzenia pobieranego przez osoby ubezpieczone miała wpływ na decyzję organu jest krzywdzące i nieprawdziwe (k. 150-152 a. s. i k. 10-12 a. s.

o sygn. akt XIV U 5055/14).

Na rozprawie w dniu 28 stycznia 2015 r. w sprawie o sygn. akt XIV U 5054/14 Sąd Okręgowy w Warszawie, XIV Wydział Ubezpieczeń Społecznych postanowił na podstawie art. 219 k.p.c. połączyć do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawę o sygn. akt

XIV U 5054/14 ze sprawą o sygn. akt XIV U 5055/15 pod wspólną sygnaturą akt

XIV U 5054/14 (k. 20 a. s. o sygn. akt XIV U 5055/14).

Postanowieniem z dnia 28 stycznia 2015 r. Sąd Okręgowy w Warszawie XIV Wydział Ubezpieczeń Społecznych uznał się niewłaściwym miejscowo i przekazał sprawę do rozpoznania i rozstrzygnięcia Sądowi Okręgowemu Warszawa-Praga w Warszawie Wydziałowi Pracy i Ubezpieczeń Społecznych (k. 187 a. s.).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołująca M. S. w ramach prowadzonej działalności gospodarczej świadczyła usługi adwokackie na rzecz odwołującej A. T. (...)

(...)(dalej także K. (...), (...), Spółka) na podstawie umowy o współpracę zawartej w dniu 27 kwietnia 2009 r. K. (...) posiada swoje biura w Polsce, Szwecji, Niemczech, Danii, Norwegii, Finlandii, Litwie, Rosji, Ukrainie oraz zajmuje się obsługą podmiotów z kapitałem zagranicznym z obszarów powyższych krajów jak również z Austrii, Stanów Zjednoczonych, Wielkiej Brytanii, Chińskiej Republiki Ludowej (zeznania odwołujących k. 278-280 a. s. i k. 53-57 akt ZUS).

M. S. świadczyła usługi adwokackie na rzecz K. (...) samodzielnie, w dowolnym miejscu, w sposób niezależny, ponosząc odpowiedzialność za ewentualne szkody wynikające z ich nieprawidłowego wykonywania. Do głównych obowiązków odwołującej należało prowadzenie sporów gospodarczych na rzecz międzynarodowych klientów, jak również przygotowywanie zamówień publicznych. Odwołująca specjalizowała się w prowadzeniu dużych procesów. Wynagrodzenie ubezpieczonej początkowo zostało ustalone w wysokości 15000,00 złotych netto, natomiast w 2013 roku wyniosło ponad 21000,00 zł brutto. W związku z wysokim wynagrodzeniem otrzymywanym przez odwołującą wymagano od niej wysokiej efektywności oraz realizowania budżetu, który obejmował zapewnienie obrotu (...). W odniesieniu do M. S. obrót dla Spółki wynikający ze świadczenia przez nią usług prawnych ustalony był na poziomie 1200000,00 zł rocznie oraz 1400 godzin pracy „sprzedawanych” klientom po 900,00 złotych za godzinę pracy. Skutkiem powyższego czas pracy M. S. oscylował w granicach około 12-13 godzin dziennie. Odwołująca musiała wykonywać swoje obowiązki w różnych porach dnia i nocy, ponieważ jej klienci pochodzili z różnych stref czasowych. Odwołująca prowadziła sprawy sądowe toczące się przed sądami w całej Polsce, w związku z czym kilka razy w miesiącu była zobowiązana do odbycia podróży różnymi środkami transportu. Na początku stycznia 2013 r. M. S. dowiedziała się, że jest w ciąży. Z uwagi na dotychczasowe, bardzo duże obciążenie obowiązkami zawodowymi podjęła decyzję o zmianie formy wykonywania zawodu z adwokata na radcę prawnego. Ubezpieczona od razu kiedy było to możliwe podjęła starania na rzecz uzyskania wpisu na listę radców prawnych oraz negocjacje z K. (...) co do zmiany formy zatrudnienia (zeznania świadka T. R. i zeznania odwołujących k. 218 i 278-280 a. s.).

W dniu 29 stycznia 2013 r. M. S. złożyła wniosek o wystawienie opinii do Dziekana Okręgowej Rady Adwokackiej w W.. Uzyskanie pozytywnej opinii Dziekana jest warunkiem koniecznym uzyskania wpisu na listę radców prawnych. W oczekiwaniu na wydanie przedmiotowej opinii M. S. zebrała wszelkie dokumenty, których przygotowanie leżało po jej stronie, tj. CV, wniosek

o wpis na listę radców prawnych, oświadczenie o postępowaniach karnych, dyscyplinarnych i korzystaniu z pełni praw publicznych, potwierdzenie zameldowania na pobyt stały, potwierdzenie dokonania przelewu w kwocie 1600,00 zł na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w W. za wydanie decyzji w sprawie wpisu na listę radców prawnych. Wszystkie powyższe dokumenty M. S. miała przygotowane z początkiem lutego 2013 roku (k. 35-43 a. s.).

Opinia o M. S. została wydana przez Dziekana Okręgowej Rady Adwokackiej w W. w dniu 27 lutego 2013 r., w związku z czym Uchwałą

nr (...) Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych w W. z dnia 18 marca 2013 r. M. S. została wpisana na listę radców prawnych. Nieprawomocna uchwała o wpisie została doręczona ubezpieczonej na początku kwietnia 2013 r. Po upływie trzydziestodniowego terminu na wniesienie sprzeciwu przez Ministra Sprawiedliwości uchwała uprawomocniła oraz odbyło się ślubowanie przed Dziekanem Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych w W.. W dniu 10 maja 2013 r. odwołująca poinformowała Okręgową Radę Adwokacką w W. o planowanym rozpoczęciu wykonywania zawodu radcy prawnego (k. 49, 51 i 55 a. s.).

W związku z zasadą, iż okres likwidacji kancelarii adwokackiej nie może trwać krócej niż miesiąc, odwołująca zawarła umowę o pracę z K. (...)

1 czerwca 2013 r., jednak zgodnie z umową zatrudnienie nastąpiło od dnia 10 czerwca 2013 r. Umowa o pracę została zawarta na czas nieokreślony w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku prawnika wykonującego zawód Radcy Prawnego za wynagrodzeniem 13.800,00 złotych brutto. Wynagrodzenie M. S. za świadczenie pracy na rzecz Spółki wypłacane było przelewem na rachunek bankowy wskazany w umowie. M. S. wykonywała pracę w stałych godzinach pracy od 9:00 do 17:00 koncentrując się głównie na pracy biurowej polegającej na sporządzaniu pism procesowych. Praca ta była znacznie bardziej unormowana i spokojniejsza niż praca wykonywana na podstawie umowy o współpracę (k. 57-60 a. s., k. 17 akt ZUS i zeznania odwołujących k. 278-280 a. s.).

Odwołująca ukończyła szkolenie okresowe dla pracowników administracyjno-biurowych z zakresu Bezpieczeństwa i Higieny Pracy, które odbyło się 18 maja 2012 r., tj. przed zawarciem umowy o pracę (k. 62 a. s.).

Ubezpieczona w trakcie świadczenia obowiązków w ramach umowy o pracę podpisywała listę obecności (k. 69 akt ZUS).

Odwołująca otrzymywała wynagrodzenie za pracę przelewem na osobisty numer konta bankowego (k. 31-45 akt ZUS i k. 17-20 a. s.).

Po jednej ze służbowych podróży do W., która odbyła się 11 lipca 2013 r. M. S. odczuła pewne dolegliwości związane z ciążą takie jak zmęczenie i opuchnięcie nóg. W związku z powyższym lekarz ginekolog stwierdził, że M. S. od dnia 11 lipca 2013 r. stała się niezdolna do pracy. Syn ubezpieczonej urodził się (...) Na urlopie macierzyńskim M. S. przebywała od dnia 26 sierpnia 2013 r. do 12 stycznia 2014 r. (zeznania odwołującej M. S. k. 278-279 a. s. oraz k. 47 i 49 akt ZUS).

W dniu 10 stycznia 2014 r. umowa o pracę zawarta pomiędzy M. S. oraz K. (...) została rozwiązana za porozumieniem stron. Rozwiązanie stosunku pracy, powrót do wykonywania zawodu adwokata oraz ponowne zawarcie przez odwołującą umowy o współpracę w ramach prowadzonej przez nią działalności gospodarczej podyktowane było faktem obsługiwanie przez M. S. klientów pochodzących z krajów, w których porządku prawnym występuje wyłącznie tytuł zawodowy „Adwokat” – w Szwecji „Advokat”, w Austrii – „Rechtsanwalt”. Dla klientów zagranicznych tytuł zawodowy „Radca prawny” jest niezrozumiały, budzi wątpliwości co do zakresu uprawnień oraz kompetencji do ich reprezentacji przed polskimi sądami (k. 134 i 136 a. s., zeznania odwołującej k. 278-279 a. s. oraz k. 51 i 89 akt ZUS)

W związku z koniecznością ustalenia okresu podlegania ubezpieczeniom społecznym, Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. pismem z dnia 28 lutego 2014 r. zawiadomił K. (...) o zamiarze wszczęcia kontroli w zakresie zgłaszania danych dla celów ubezpieczeń społecznych w odniesieniu do M. S. (k. 3 akt ZUS).

W oparciu o powyższe ustalenia, Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 1, art. 38 ust. 1, art. 68 ust. 1 pkt 1 lit. a), art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych wydał w dniu 22 października 2014 r. decyzję, nr: (...), stwierdzającą, że M. S. jako pracownik u płatnika składek A. T. (...)

(...) nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu w okresie od dnia 1 czerwca 2013 r. do dnia 12 stycznia

2014 r. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że celem zawarcia stosunku pracy było zapewnienie M. S. nienależnej ochrony ubezpieczeniowej i możliwości korzystania w bardzo niedalekiej przyszłości z wysokich zasiłków, co potwierdza zawarcie umowy o pracę w czasie gdy odwołująca była już w zaawansowanej ciąży. W ocenie zakładu w przedmiotowej sprawie doszło do naruszenia zasady równowagi pomiędzy udziałem w tworzeniu funduszu ubezpieczeniowego a wysokością świadczeń wypłacanych z tego funduszu (akta ZUS).

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie akt Zakładu Ubezpieczeń Społecznych oraz na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w toku postępowania, między innymi na podstawie dokumentów złożonych przez odwołujących, zeznań świadka i przesłuchania odwołujących. Powołane przez Sąd dowody z dokumentów, w zakresie w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia, były wiarygodne, korespondowały ze sobą oraz z osobowymi źródłami dowodowymi i tworzyły spójny stan faktyczny. Co istotne, strony, w tym organ rentowy, nie kwestionowały ich autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, a zatem okoliczności wynikające z tych dokumentów, należało uznać za mające walor dowodowy i ustalić na ich podstawie stan faktyczny. Ponadto, Sąd uznał, iż zeznania świadka T. R. oraz przede wszystkim jasne, logiczne i korelujące z pozostałym materiałem dowodowym zeznania odwołujących się były wiarygodne. Strony odwołujące rzetelnie wskazały na wszystkie cechy charakteryzujące stosunek pracy.

W związku z tym Sąd uznał, że zgromadzony materiał dowodowy był wystarczający do wydania rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołania M. S. oraz A. T. (...)

(...) od decyzji organu rentowego z dnia 22 października 2014 r., nr: (...) są uzasadnione i podlegają uwzględnieniu.

Jedyną kwestią sporną w niniejszym postępowaniu było to, czy odwołująca w okresie od dnia 1 czerwca 2013 r. do dnia 12 stycznia 2014 r. podlegała obowiązkowym ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu, wypadkowemu z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika składek A. T. (...)

(...). Aby tę kwestię rozstrzygnąć, należało dokonać szczegółowej wykładni przepisów ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych

(Dz. U. z 2015 r. poz. 121 j.t.) zwanej dalej „ustawą”.

Art. 6 ust 1 pkt 1 ustawy stanowi, że obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art. 8 i 9, osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami, z wyłączeniem prokuratorów.

W myśl art. 13 pkt 1 w/w ustawy obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu podlegają osoby fizyczne, tj. pracownicy – od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia ustania tego stosunku.

Zgodnie z cytowanym przepisem art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych – ubezpieczeniu społecznemu podlegają pracownicy. Stosownie zaś do zawartej w art. 2 k. p. definicji – pracownikiem jest osoba zatrudniona na podstawie m.in. umowy

o pracę. Użyty w powyższym przepisie zwrot „zatrudniona” oznacza istnienie między pracownikiem a pracodawcą szczególnej więzi prawnej o charakterze zobowiązaniowym,

tj. stosunku pracy. Istotą tegoż stosunku jest – w świetle art. 22 § 1 k. p. – uzewnętrznienie woli umawiających się stron, z których jedna deklaruje chęć wykonywania pracy określonego rodzaju w warunkach podporządkowania pracodawcy, natomiast druga – stworzenia stanowiska pracy i zapewnienia świadczenia pracy za wynagrodzeniem.

W myśl art. 58 § 2 k.c. nieważna jest czynność prawna sprzeczna z zasadami współżycia społecznego.

W niniejszej sprawie organ rentowy wskazał, że zgłoszenie do ubezpieczeń społecznych M. S. nosi wszelkie znamiona świadomego, celowego

i zorganizowanego działania, którego celem było uzyskanie, w sposób nieuprawniony nienależnych świadczeń z ubezpieczenia społecznego, przez co były one sprzeczne

z zasadami współzycia społecznego i nieważne. W ocenie Sądu, w świetle zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego zamiar skorzystania przez M. S.

z ochrony gwarantowanej pracowniczym ubezpieczeniem społecznym był legalnym celem zawarcia umowy o pracę.

Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego wyrażonym wyroku

z dnia 25 stycznia 2005 r. w sprawie o sygn. akt II UK 141/14 „stronom umowy o pracę, na podstawie której rzeczywiście były wykonywane obowiązki i prawa płynące z tej umowy, nie można przypisać działania w celu obejścia ustawy (art. 58 § 1 k.c. w związku z art. 300 k.p.)”. Podobne stanowisko zajął Sąd Apelacyjny w Lublinie w wyroku z dnia 2 marca

2016 r. w sprawie o sygn. akt III AUa 819/15: „umowie o pracę nienaruszającej art. 22 k.p. nie można stawiać zarzutu zawarcia w celu obejścia prawa nawet, gdy jej cel dyktowany był wyłącznie zamiarem uzyskania świadczeń z ubezpieczenia społecznego. Chęć uzyskania świadczeń w postaci zasiłku chorobowego, czy zasiłku macierzyńskiego nie jest przez prawo zakazany”.

Sąd doszedł do przekonania, że ubezpieczona w toku postępowania sądowego dostatecznie udowodniła jakimi przyczynami kierowała się zmieniając formę zatrudnienia.

W ocenie Sądu, Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. przy wydawaniu zaskarżonej decyzji dokonał nadinterpretacji faktów oraz pominął istotne okoliczności zatrudnienia M. S. na podstawie umowy o pracę. Ubezpieczona wykazała, że faktycznie i z zaangażowaniem wykonywała pracę przez półtora miesiąca od zawarcia umowy o pracę zarówno w siedzibie Spółki jak i podczas delegacji służbowych. Po zawarciu umowy o pracę wynagrodzenie odwołującej uległo znaczącemu obniżeniu w porównaniu do wynagrodzenia, które otrzymywała z tytułu wykonywania umowy o współpracę

w związku z prowadzoną przez nią działalnością gospodarczą. Wysokość wynagrodzenia, którą ubezpieczona otrzymywała z tytułu wynagrodzenia umowy o pracę była adekwatna do ilości świadczonej pracy i jej charakteru, jak również do stawek rynkowych.

Zdaniem Sądu organ rentowy dokonał irracjonalnego założenia, z którego wynika, że z kobietą ciężarną nie powinno zawierać się umowy o pracę. Takie działanie jest bowiem odebrane przez Oddział jako prowadzące do wyłudzenia nienależnych świadczeń z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Z takim stanowiskiem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Sąd nie może się zgodzić. W ocenie Sądu nie można wyciągać negatywnych konsekwencji z faktu dążenia przez kobietę w ciąży do objęcia jej ochroną w zakresie wynikającym z art. 177 k.p.

i 178 k.p. Potwierdza to bogate orzecznictwo, do którego przychyliła się Sąd w niniejszej sprawie. Sąd Apelacyjny w Białymstoku w wyroku z dnia 10 lutego 2016 r. w sprawie o sygn. III AUa 859/15 stanął na stanowisku, że „sam fakt zawarcia umowy o pracę przez kobietę

w ciąży w celu uzyskania nawet w niedalekiej przyszłości świadczeń z ubezpieczenia społecznego nie świadczy ani o zamiarze obejścia prawa, ani o naruszeniu zasad współzycia społecznego. Fakt pozostawania w ciąży w kontekście pozorności umowy może mieć znaczenie jedynie wtedy, gdyby ciąża w momencie zawarcia umowy o pracę w sposób oczywisty wykluczała możliwość świadczenia pracy przez pracownicę”. Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy należy podkreślić, że M. S. w momencie zawarcia umowy o pracę czuła się zdrowa, a stan ciąży nie wykluczał świadczenia przez nią pracy. Również Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 6 lutego 2006 r. w sprawie o sygn. III UK 156/05 stwierdził, że „samo zawarcie umowy o pracę w okresie ciąży, nawet gdyby głównym motywem było uzyskanie zasiłku macierzyńskiego nie jest naganne, ani tym bardziej sprzeczne z prawem”.

Z uwagi na materiał dowodowy zgodnie z którym Sąd przyjął, że odwołująca zawierając umowę o pracę z K. (...), nie naruszyła żadnego

z obowiązujących przepisów prawa, na podstawie art. 477⁽⁽¹⁴⁾⁾ § 2 k.p.c. należało zmienić zaskarżoną decyzję uznając, że M. S. jako pracownik u płatnika składek M. T. (...) Spółka partnerska z siedzibą

w W. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu w okresie od dnia 1 czerwca 2013 r. do dnia 12 stycznia 2014 r. z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę.

Sąd w punkcie 2 wyroku zasądził od organu rentowego na rzecz odwołującej M. S. kwotę w wysokości 60,00 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Z uwagi na fakt przegrania sprawy przez organ rentowy, zgodnie z § 12 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku (Dz. U. z 2013 r., poz. 461 j. t.), Sąd Okręgowy, orzekł o kosztach postępowania w ten sposób, że zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. na rzecz M. S. kwotę 60,00 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Zarządzenie: (...)